

κογιονάρω

κογιονάρω, ρ. [<βενετ. cogionar <ιταλ. coglionare], κοροϊδεύω: «είναι τόσο αφελής άνθρωπος, που τον κογιονάρει ο καθένας». (Λαϊκό τραγούδι: *τα ναζάκια σου και τα κορδελάκια σου με τουμπάρανε και με κογιονάρανε*).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας